

καὶ παθ. -ισ. -μαι (ἔχω πε-
ποιήθησιν. 153).

Οὐβῆσιάϊο, εἰση (ἕτερος σχημα-
τισμ. τοῦ οὐβῆσιβιάϊο). ἄορ.
οὐβῆστιήχζ (96. ἀντὶ τοῦ
οὐβῆσιάχζ). μ. οὐβῆσιδ, εἰση-
ση. πείθω, κατηχέω. ὦ. Σ παθ.
-ισ. πείθομαι, κατηχοῦμαι.

(Πραξ. 21. 21. οὐβῆστιήσια
ὦ τεβῆ. κατηχηθήσαν περὶ
σοῦ. ἀλλ' ἐν σελδ. 212. да
οὐβῆσιάετз нāмз паподне-
ныа чредѣ. σπεισάσθω ἡ-
μῖν πενθημέρους σπονδάς!!!,
ἴσως ἐστὶν ἀντὶ τοῦ да со-
βῆσιάετз ех нāми паподне-
ный мīръ-завѣтз). 2) μελ.
τοῦ προηγ.

Οὐβῆσιβιάϊο = οὐβῆσιβιάϊο.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. -δδ, δῆση. μα-
ραίνω, καταμαραίνω, φθίνω,
τήκω. 2) ἀμετβτ. ὁ ἄορ. οὐβῆ-
σιβιάχζ. μ. -δδ, δῆση (καὶ οὐ-
βῆσιβιάχζ, εἰση). μαραίνομαι, κα-
ταμαραίνομαι, τήκομαι, φθί-
νω, φθίρομαι. = βῆσιβ.

Οὐβῆσιβιάϊο (196). ἀπαρεμφ.
χρ. ἐνεστ. (ὡς ἐκ τοῦ οὐβῆ-
σιβιάϊο) καταμαραίνεσθαι. ὄρα
(τὸ ἀμετβτ.) οὐβῆσιβιάϊο.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ. οὐ-
βῆσιβιάχζ. μ. -δδ, εἰση. ἀποκέλ-
λω, ἐπικέλλω (74). 2) ἀμετβτ.
= οὐβῆσιβιάϊο. (74. νόσз оу-
βῆσιβιά. ἡ πῶρα ἐρείσασα,
ἀντὶ τοῦ = οὐβῆσιβιάϊο).
3) ἀμετβτ. ἄορ. οὐβῆσιβιάχζ. μ.
οὐβῆσιβιά, εἰση. συλλαμβάνο-
μαι, ἀλίσκομαι. (ψαλμ. 9.
οὐβῆσιβιά нōгā ἡχз. συνελήφθη
ὁ ποῦς αὐτῶν).

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (ἀμετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. οὐβῆσιβιά, εἰση.
σβέννυμαι, ἀποσβέννυμαι.
Свѣтлѣннѣицы нāши оуβ-
сіаютз. (εὐγγ. Μτθ. 25. 8.) αἰ-
λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. -σιδ, εἰση. σβέν-
νυμι, σβεννύω, κατασβέννυ-
μι. Σ παθ. -ισ. -μαι. = οὐβῆ-
σιβιάϊο.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. -σιδ, εἰση. σβέν-
νυμι, σβεννύω, κατασβέννυ-
μι. Σ παθ. -ισ. -μαι. = οὐβῆ-
σιβιάϊο.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. -σιδ, εἰση. σβέν-
νυμι, σβεννύω, κατασβέννυ-
μι. Σ παθ. -ισ. -μαι. = οὐβῆ-
σιβιάϊο.

Οὐβῆσιβιάϊο, εἰση (μετβτ.). ἄορ.
οὐβῆσιβιάχζ. μ. -σιδ, εἰση. σβέν-
νυμι, σβεννύω, κατασβέννυ-
μι. Σ παθ. -ισ. -μαι. = οὐβῆ-
σιβιάϊο.